

Evaluering af læreplan og anvisninger fra tilsyn 2023

Vi har i de sidste år haft fokus på:

De fysiske læringsmiljøer

Positionering af de voksne

De stille børn

Microovergange

Vi har de sidste 2 år arbejdet med at ændre de fysiske rammer, både på stuerne og på legepladsen, fordi vi så og oplevede, at børnene havde svært ved at fordybe sig i selvvalgte aktiviteter og vi så en del uro og konflikter blandt børnene. De voksne følte sig ofte frustrerede, trætte og utilstrækkelige i forhold til at nå de pædagogiske mål for børnenes trivsel og udvikling.

Vi har derfor haft fokus på hvordan vi kan skabe mulighed for at børnene selv kan gå i gang med udviklende og fordybende lege, alene og sammen med andre.

Vores mål var, at give alle børnene mulighed for at trives og udvikles gennem leg og samspil i indbydende og inviterende legezoner. Vi ville gerne give alle børn mulighed for at udvikle nysgerrighed på livet gennem leg, hvor både fantasi, sociale relationer, sprog og motorik spiller ind og udvikles.

Der skulle laves legezoner og rum i rummet, som både børn og voksne profiterer af. Vi vil gerne se at både børn og voksne, om nødvendigt, deltager i og udvikler legen.

Vi har på Alfredstuen set en markant ændring i adfærd og trivsel, både blandt børn og voksne, efter en større omrokering af møbler og etablering af legezoner.

Vi har også ændret æstetikken i forhold til farver i rummene.

Vi ser nu, at børnene selv går i gang med at lege, fordi rummene inviterer til det. Legetøjet er tilgængeligt og der er oplagte steder at gå i gang med legen. Stuen virker hyggeligere. Støjniveauet er (bortset fra enkelte børn) dalet og der ses generelt sjældent konflikter. Der er små aktiviteter overalt. Der er mulighed for at tegne, klippeklistre, lave puslespil, lave konstruktionslege, rollelege og udklædningslege. Og børnene går selv i gang, fordi de har adgang til og bliver inspireret til at sætte aktiviteter og lege i gang.

Tidligere foregik mange aktiviteter ved bordene. Og de fleste lege var vokseninitierede. Nu leger børnene overalt. På gulvet, i legehuset, i garderoben og ved bordene.

Positionering af de voksne

Vi arbejder fortsat med at justere hvordan de voksne positionerer sig blandt børnene. Det er en løbende proces, fordi vilkårene og børnene udvikler sig, og vi hele tiden skal forholde os til hvor og hvordan vi prioriterer voksentilstedeværelse. For eksempel har en del børn i perioder brug for pause fra de andre børn, hvor det kan være nødvendigt, at pausen er sammen med en voksen.

I forhold til legen, er det nogle gange nødvendigt, at den voksne deltager, initierer eller justerer legen for at sikre deltagelsesmuligheder for alle børn. Den voksne kan også inspirere børn. For eksempel ved at lave teaterforestilling og nye rollelege.

De stille børn bliver let overset. Det er derfor vigtigt, at de voksne giver ekstra tid og plads til at de bliver set, hørt og forstået. Vi har forsøgt at give mere plads til de stille børn, ved at de voksne bevidst sænker stemmen og derefter beder børnene gøre det samme. For eksempel under frokosten og andre aktiviteter, hvor flere er samlet og stemmelejet hurtigt kan komme højt op. Det har haft en forbausende god effekt, men det kræver stor selvdisciplin hos den voksne.

Børneperspektivet

Vi følger blandt andet børnenes spor for at sætte os ind i deres perspektiv. Det vil sige, at vi forsøger at forstå hvad der er vigtigt for det enkelte barn. Nogle børn har tydelige spor og kan klart formulere og give udtryk for følelser og ønsker. Hvad de har lavet, hvad de kan lide/ikke lide. Hvad er de optaget af? Hvor leger de? Hvad leger de med? Hvem leger de med? Hvornår er de glade? Hvornår er de kedede af det?

Vi har brugt børneinterviews, observationer (praksisfortællinger), tegninger og fotos til at dokumentere børnenes spor. De bliver delt og analyseret på stuemøder og personalemøder.

Microovergange

Der er i løbet af en børnehavedag mange microovergange. Fra én aktivitet til en anden. Det kan for eksempel være overgangen fra leg til frokost eller fra at være inde til at skulle ud på legepladsen. At blive afleveret og hentet.

For nogle børn er disse skift meget svære og vi oplever sjældent en overgang uden modstand og forvirring.

Vi har forsøgt, i god tid før skiftet, at forberede dem på hvad der skal ske, både verbalt og med piktogrammer og give pauser til de børn det er svært for, men arbejder fortsat på at finde den rette justering.